

GRENSER FOR GUDS TILGIVELSE?

Har du syndet så mye at du ikke kan få tilgivelse? Hvis du er usikker får du svaret her.

Torsdag 22. april 2008 gikk John Arne Riise ut på Liverpools hjemme stadion foran over 80000 tilskuere som var kommet for å se Liverpool mot Chelsea. Fire minutter på overtid ledet Liverpool 1-0. «You will never walk alone» runget over Anfield. Liverpool hadde seieren i lomma... helt til John Arne Riise stupheadet ballen i eget mål i et klossete forsøk på å avverge et angrep. Riise får millionlønn for å skåre mål for Liverpool. Hans selvmål frarøvet Liverpool seieren.

For mange fotballfans er selvmål utilgivelig.

8. mai er offentlig flaggdag til minne om Frigjøringsdagen i 1945. Over fem års krig har gitt oss mye og minnes: okkupasjon, lidelse, død, overgrep, mot, offervilje og krigens meningsløshet.

Noen år før krigen, i 1937, ble diktsamlingen *Den røde front* utgitt. Den handler om nazismen og fascismens frammarsj i Europa og var en forvarsel på hva som kom til å skje i Europa. I ettertid ser man hvor skremmende klarsynt denne diktsamlingen var. Et av diktene er Arnulf Øverlands dikt «Du må ikke sove» med de utfordrende ordene: «Du må ikke tåle så inderlig vel den urett som ikke rammer dig selv». En annen linje handler om tilgivelse: «Tilgi dem ikke, de vet hvad de gjør.»

Disse to eksemplene er fra forskjellige tidsaldre og om hendelser som ikke kan sammenlignes når det gjelder grad av alvorlighet. Likevel, de illustrerer en forståelse av at det er grenser for tilgivelse.

Grenser for tilgivelse

I Bibelen er det mange bibeltekster om tilgivelse og Guds uendelige nåde (Se f.eks. Salmene 65:2-4; Jesaja 1:18; Mika 7:19; 1 Johannes 1:19). Det er grenser for menneskers ønske og evne til tilgivelse, men hva med Gud?

I en av sine mange diskusjoner med fariseerne sa Jesus: «Derfor sier jeg dere: All synd og spott skal menneskene få tilgivelse for, men spott mot Ånden skal ikke bli tilgitt. Den som sier et ord mot Menneskesønnen, skal få tilgivelse. Men den som sier mot Den hellige ånd, skal ikke få tilgivelse, verken i denne verden eller i den kommende» (Matteus 12:31-32). Lukas har også tatt med disse ordene i sin historie om Jesus (Lukas 12:10), og Markus omtaler spott mot den Hellige Ånd som en «evig synd» (Markus 3:28-30).

Hebreerbrevet og 1 Johannes brev inneholder også tilsvarende tanker. Hebreerbrevets forfatter sier at om noen har «blitt opplyst og har smakt den himmelske gave og fått del i Den Hellige Ånd, har smakt Guds gode ord og den kommende verdens krefter» og så faller fra, så er det umulig for dem å vende om til Gud igjen (Hebreerne 6:46). Videre sier han: «Fortsetter vi å synde med vitende og vilje etter at vi har lært sannheten å kjenne, da finnes det ikke lenger noe offer for synder» (Hebreerne 10:26). 1 Johannes brev omtaler «synd som fører til død», og synd som ikke er til døden (1 Johannes 5:16-17).

Er det grenser for Guds tilgivelse? Finnes det utilgivelige synder?

Disse tekstene er vanskelig å forstå og har skapt vanskeligheter for noen troende. En ting er å undre seg over noe man ikke forstår, langt alvorligere er det at noen leser disse tekstene med redsel og fortvilelse for at de har gjort seg skyldig i utilgivelig synd.

Martin Luther, som etter han var blitt overveldet og overbevisst om Guds tilgivende nåde, løste «problemet» med Hebreerbrevet ved å omtale det som ikke apostolisk, (det vil si med mindre autoritet enn de skrifter skrevet av apostlene) og at det inneholdt «tre, strå og halm» blandet med «gull, sølv og edelsteiner».

Du setter selv grensen

Tekstene nevnt ovenfor viser at det er en begrensing i Guds tilgivelse, men begrensingen har ikke sitt opphav i Gud selv, men heller i menneskers valg. Jesus sier at Den Hellige Ånds oppgaver er å lære og minne om «alt det jeg har sagt dere» (Johannes 14:26). Videre sier han at Den Hellige Ånd skal gå i rette med verden og vise den «hva synd er, hva rettferdighet er, og hva dom er» (Johannes 16:8).

«Spott mot den Hellige Ånd», å falle fra etter å ha «fått del i Den Hellige Ånd» og «synd til døden» er et resultat av å overse, fornekte og lukke livet sitt for Den Hellige Ånds kall så lenge at man til slutt ikke lenger hører Åndens stemme om å komme til den tilgivende og nådige Gud. Gud slutter ikke å kalle mennesker til tro og omvendelse, men man kan si nei til ham så ofte at man til slutt stiller seg utenfor Guds tilgivende nåde.

Bibelens ord om «spott mot Den Hellige Ånd», å falle fra etter å ha «fått del i Den Hellige Ånd» og «synd til døden» er skrevet for å vise alvoret i Den Hellige Ånds kall om å høre kallet til overgivelse og tro på Jesus.

Om noen er redd for at man har begått en utilgivelig synd, er en slik frykt et tegn på at det ikke er tilfelle. Om du selv eller noen du kjenner er i denne situasjonen kan du med tillit og frimodighet vite at den nådige, tilgivende Gud tar i mot deg med åpne armer. Han lengter etter å gi deg sin fred og sin tilgivelse.

Det er ingen grenser for Guds nåde og tilgivelse, men om man ikke tar imot Den Hellige Ånds invitasjon, stiller man seg utenfor Guds nåde og tilgivelse.

Jesus sier: «Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere, ikke den fred som verden gir. La ikke hjertet bli grepet av angst og motløshet» (Johannes 14:27). Og i tillit til den tilgivende, nådige Gud kan vi si til Gud sammen med profeten Mika: «Du skal kaste alle våre synder ned i havets dyp» (Mika 7:19).

Tom K. Angelsen